

JEROEN RIJNDERS - GLOBAL IDENTITY CRISIS, PRESS OVERVIEW

Translated extract

Scroll down for original version in Dutch

De Roskam, regional newspaper

Dora Brandt, 'Jeroen Rijnders doesn't know it all', March 5, 2010

- 'Rijnders has 1UP complete in his grip with a red line that shoots as lightning across walls and windows.'

- 'There are freely drawn, expressive drawings of people in cleverly depicted poses.'

- 'Central to the exhibition is a beautiful, life-size drawing. It is a self-portrait in a double sense because apart from mirroring his physical appearance, it also reflects his spirit.'

- 'The relativistic text 'I don't know it all' makes his searching both credible and sympathetic.'

nanda janssen

curator / writer

tel +31(0)620302546

mail@nandajanssen.nl

www.nandajanssen.nl

bank NL39 RABO 0363 8683 72

btw NL163288392B01

kvk 53931904

Relevante vragen zonder definitieve antwoorden

Jeroen Rijnders weet het ook allemaal niet

tekst en foto's: Dora Brandt

De Enschedese Cultuurmijl verbindt de binnenstad met de wijk Roombeek, dat wil zeggen: het Muziekkwartier met het Kunstkwartier en vrijwel aan het einde ervan ligt de expositieruimte 21 Rozendaal, die deel uit maakt van Concordia Kunst & Cultuur. Interessant is, dat *boven* onder de noemer 1UP vijf tot zes jonge kunstenaars per jaar een podium wordt geboden om zich te presenteren. Tot en met half april is dat Jeroen Rijnders (1985) met *Wereldwijde identiteitscrisis*. Hij tekent, schrijft, spreekt en organiseert, is oprichter van het multidisciplinaire *Nachtkerk Collectief*, gespreksleider bij het Socratisch Café Nederland en programmaraadslid van kunst- en cultuurplatform de Veemvloer in Amsterdam.

21 Rozendaal legt zich vooral toe op het presenteren van ruimtelijke kunst, zoals sculpturen en installaties, wat niet betekent dat er geen plaats zou zijn voor andere uitingen van beeldende kunst. Rijnders houdt zich bezig met de wezenlijke vraag naar de zin van het menselijk bestaan, Waar deze vraag voor hem uitgangspunt en onderwerp van zijn kunstwerken is,

heeft hij daarnaast nog sterk de behoefte anderen aan te zetten tot nadenken over deze vraag. Tijdens zijn academietijd ging hij daartoe de straat op, om met willekeurige voorbijgangers serieus hierover van gedachten te wisselen.

Na ieder gesprek vroeg Rijnders dan aan de betreffende gesprekspartner een kernbegrip van het besprokene te noteren op

een blanco demonstratiebord, dat hij bij zich droeg. In 2009 studeerde hij af met *dialogen met publiek*, aan de kunstacademie ArtEZ Arnhem Fine Art.

Rijnders heeft 1UP compleet in de greep met een rode lijn die als een bliksem over muren en ramen schiet. De dynamiek van de lijn met zijn pieken en dalen roept associaties op met grafieken van hartritmies, koortsaanvallen en beursnotaties. De jachtige lijn leidt de kijker langs het werk van Rijnders dat op verschillende manieren gegroepeerd verspreid is over de wanden en de ramen. Er zijn losse, sprekende tekeningen van vooral mensen in raak getroffen houdingen en er zijn veel foto's uit alle windstreken over het in alle toonaarden aanwezige onderwerp: demonstreren tegen iets of iemand.

De situaties vertonen herkenbaarheid, ondanks dat niet persé duidelijk is waarover ze gaan.

Vrijwel alle borden zijn tekstloos, wat er wonderlijk uitziet in combinatie met de gezichtsuitdrukkingen van hen die de borden meevoeren. Een enkel bord spreekt voor Rijnders, zoals *Artistic Statements Rock*.

Gefaseerd

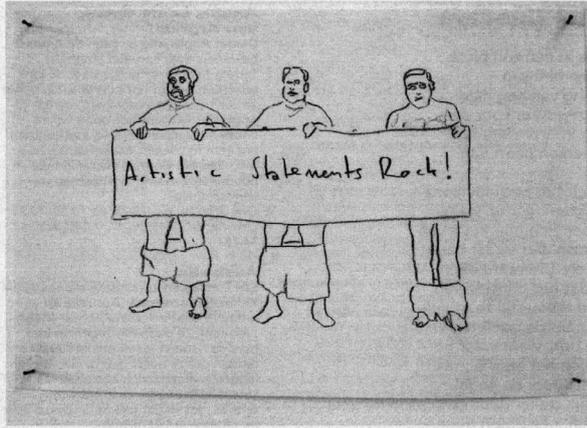
Inhoudelijk gezien heeft Rijnders het tentoongestelde werk opgedeeld in vier verschillende fasen als poging om enige structuur aan te brengen in de verbeelding van de vraag naar het wezenlijke.

De eerste fase benoemt hij als *Constatie: we lopen onbevredigd en doelloos, blind achter elkaar aan*. Een serie tekeningen/schilderingen geeft uitdrukking aan het kuddegedrag van de mens, het verhuizen in de groep, geen eenling durven zijn.

De tweede fase draagt de naam *Analyse, we zitten vast*. De tekeningen onder deze noemer tonen de mens in zijn geconditioneerdheid, zijn onvrijheid, ontstaan vanuit zichzelf, dan wel opgelegd door de ander, de dwang van rolpatronen.

In fase drie trekt Rijnders de *Conclusie, we zitten op het 0-punt van een identiteitscrisis*. Centraal in de bijbehorende werken staat een prachtige, levensgrote tekening, een zelfportret in dubbele zin notabene,

want behalve dat dit de afbeelding is van zijn fysieke verschijning, geeft het ook zijn bezieling weer. Hier staat een persoonlijkheid die ergens een boodschap aan heeft. Het demonstratiebord, waarachter het gezicht van Rijnders ten dele schuil gaat, draagt de tekst:

IK WEET HET ALLEMAAL OOK NIET! Na alle naar eigen inzicht te interpreteren blanco borden die in verschillende werken te zien zijn, is dit bepaald een verrassend statement.

De relativerende tekst maakt zijn zoeken geloofwaardig en op slag sympathiek; bange vermoedens van mogelijke goeroe-

neigingen blijken onterecht, wat nog eens bevestigd wordt met fase vier *Toekomst, wij kunnen nu de koers bepalen, waar willen we heen?* Rijnders treedt hier aan voor het Instituut voor Nieuwe Ethica en na de kijker met zijn werk voortdurend te hebben uitgedaagd tot zelfbezinning, laat hij hem nu los.

Formulieren

In een cleane setting kan men aan tafel in alle rust een publieksenquête en twee onderzoeksformulieren invullen met als

onderwerpen de *Wereldwijde identiteitscrisis*, *Gelukkig leven* en *Relatiereflectie*. Een flinke klus, die bedoeld is om de invuller zicht te laten krijgen in het antwoord op de vraag *in hoeverre wij ons leven daadwerkelijk organiseren naar wat wij echt willen*.

Rijnders experimenteert in zijn werk met het gebruik van diverse disciplines naast en door elkaar, waaronder, en dat onderscheidt hem, de kunst van het spreken. Hij geeft hieraan vorm als gespreksleider tijdens bijeenkomsten van het Socratisch Café Nederland, tijdens een zogenoemd *diner pensant*, waar liefhebbers van een zinvol gesprek (iedereen is welkom) op socratische wijze, dat wil zeggen, vragend, onderzoekend, de essentie vattend, met elkaar in gesprek gaan over een vastgesteld onderwerp.

Tijdens zo'n maaltijd schrijven de deelnemers hun inzichten en visies op het tafelkleed en Rijnders exposeert deze thematische kleden.

Met *Wereldwijde identiteitscrisis* in 1UP wil Rijnders de kijker laten meedenken over de grondslagen van onze beschaving. Als het aan hem ligt is het de hoogste tijd voor verandering, voor ombuiging van negatief denken, wat stilstand veroorzaakt, naar positieve energie, die perspectief biedt op ontwikkeling.

Gelukkig hoedt hij zich ervoor daar een recept voor te geven.

■